

Прошло је више од двадесет година када су се на југословенској, а касније и на српској политичкој позорници појавиле три врло упечатљиве личности. Вук Драшковић, Војислав Шешељ и Томислав Николић. Њихово деловање, како у прошлости, тако и у садашњости, представља живо сведочење о политичким приликама у Србији новијег доба. Редослед којим су набројани чини и редослед њиховог успона у јавности. Подсећањем на историјски развитак странака које су основали, отвара се простор за озбиљне анализе до којих ће сигурно у непосредној будућности доћи, имајући у виду предстојеће изборе.

До скоро се спекулисало о могућем пуштању на слободу Војислава Шешеља из хашког притвора и сигурно је да су ти наводи непосредно утицали на обликовање српског јавног мњења, подједнако, за време недавних протеста у Београду Српске напредне и Српске радикалне странке. Стицајем околности, сада у разматрање треба узети и недавно хапшење генерала Ратка Младића, али и срамно извештавање појединих српских медија о том догађају. Према медијским извештајима од пре неколико месеци могућност најављиваног Шешељевог повратка у Србију је била врло реална, као што је сада реално да је хапшење ратног генерала Војске Републике Српске изазвало нове турбуленције на српској политичкој сцени, изнова је делећи на десницу и снаге проевропског, односно евроатлантског курса. Подсећања ради, треба рећи да су ове три политичке, горепоменуте личности у не тако давној прошлости биле представници српске деснице и да их је управо због тога занимљиво узети у разматрање, с обзиром на то да су неки од њих битно изменили ставове према националном идентитету који су величали и за чије су се успостављање свесрдно залагали.

Несумњиво је да ће нам предстојећи период приуштити доста „забаве“, имајући у виду да бивши сарадници и кумови имају да рашчисте доста нерешених рачуна. Пречешљавање за Србију увек актуелних питања о партизанима и четницима, комунистима и демократама, Европи, Русији и НАТО пакту ће бити неизбежно. Социјалне теме ће можда и бити поменуте, али је мало вероватно. Социјалним проблемима се у Србији тек понеко озбиљно бави. Бојим се да ћемо на сва ова питања једино добити одговор да у Србији "неслога нема алтернативу".

Три кума српске политике, или неслога нема алтернативу

Пише: Владимир Недељковић
субота, 25 јун 2011 12:39

~~Милошевић је био један од најважнијих политичких актера у Србији. То је био његов допринос српској политици.~~

~~«Три кума» су били Милошевић, Јовановић и Милошевић. То је био њихов допринос српској политици.~~

~~Три кума су били Милошевић, Јовановић и Милошевић. То је био њихов допринос српској политици.~~

~~Три кума су били Милошевић, Јовановић и Милошевић. То је био њихов допринос српској политици.~~